

B I U L E T Y N

Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Warszawa, 26 stycznia 1951 r.

Nr 2

Poz. 11-21

T R E Ś Ć

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 11 — z dnia 27.12.1950 r. w sprawie stosowania blachy cynkowej w budownictwie.
- Poz. 12 — z dnia 30.12.1950 r. w sprawie wyznaczenia w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej wydziałów do załatwiania spraw pracowniczych wynalazków, wzorów i usprawnień oraz utworzenia w tym urzędzie Wydziału Udoskonaleń Technicznych i Samodzielnego Referatu Prawnego.
- Poz. 13 — z dnia 30.12.1950 r. w sprawie wysokości rabatów (marż) hurtowych i składowych na 1951 rok.
- Poz. 14 — z dnia 30.12.1950 r. w sprawie wysokości rabatów (marż) detalicznych na 1951 rok.
- Poz. 15 — z dnia 3.1.1951 r. w sprawie cen i warunków sprzedaży nawozów sztucznych w sezonie wiosennym 1950/51 r.

Poz. 16 — z dnia 5.1.1951 r. w sprawie opracowania 6-letnich planów rozwoju gospodarczego.

Poz. 17 — z dnia 9.1.1951 r. w sprawie przedłużenia terminu wypłat kredytów antycypacyjnych na pokrycie kosztów dokumentacji inwestycji objętych planem inwestycyjnym na 1951 rok.

OKÓLNİK PRZEWODNICZĄCEGO PKPG:

Poz. 18 — z dnia 17.1.1951 r. w sprawie wydawania decyzji o umorzeniu nieosiągalnych wierzytelności przedsiębiorstw państwowych.

PISMA OKÓLNE:

Poz. 19 — z dnia 20.12.1950 r. w sprawie analitycznej księgowości inwestycyjnej.

Poz. 20 — z dnia 31.12.1950 r. w sprawie interpretacji przepisów ustawy z dnia 19.4.1950 r. o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy.

Poz. 21 — z dnia 8.1.1951 r. w sprawie listy artykułów, na które mają być sporządzone bilanse szczegółowe.

11.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 27 grudnia 1950 r.

(znak BU2-01-37)

w sprawie stosowania blachy cynkowej w budownictwie.

W związku z koniecznością ograniczenia zużycia blachy cynkowej, zarządza się, co następuje:

§ 1. Zabrania się stosowania w budownictwie blachy cynkowej do krycia dachów.

§ 2. Blacha cynkowa może być używana tylko na obróbki blacharskie, rynny, rury spustowe itp.

§ 3. W przypadkach, gdy charakter budowli lub jej przeznaczenie będą wymagały użycia blachy cynkowej do krycia dachów tak przy wykonywaniu nowych budów jak i przy remontach, kierownik wydziału budownictwa przy prezydium terenowo właściwej wojewódzkiej rady narodowej na skutek uzasadnionego wniosku inwestora, może wydać zezwolenie na użycie blachy cynkowej z określeniem maksymalnej ilości, opierając się na ogólnych wytycznych, ustalonych w tym przedmiocie przez Ministra Budownictwa.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1951 r.

§ 5. Równocześnie traci moc obowiązującą okólnik Ministerstwa Odbudowy nr 21 z dnia 26 lipca 1948 r. w sprawie ograniczeń stosowania blachy cynkowej w budownictwie (Dz. Urz. Min. Odb. nr 10, poz. 77).

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. Dr St. Jędrzychowski

KIEROWNIK MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

R. Piotrowski

12.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 30 grudnia 1950 r.

(znak OP6O-12-80)

w sprawie wyznaczenia w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej wydziałów do załatwiania spraw pracowniczych wynalazków, wzorów i usprawnień oraz utworzenia w tym urzędzie Wydziału Udoskonaleń Technicznych i Samodzielnego Referatu Prawnego.

W związku z przepisami dekretu z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczey (Dz. U. R. P. nr 47, poz. 428) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wydziały Zgłoszeń Wynalazków oraz Wydział Zgłoszeń Wzorów w Urzędzie Patentowym RP załatwiać będą sprawy pracowniczych wynalazków i wzorów, określone w powołanym na wstępie dekreście, a należące do zakresu działania Urzędu Patentowego RP.

§ 2. Wydział Usprawnień Pracowniczych w Urzędzie Patentowym RP załatwiać będzie sprawy pracowniczych usprawnień, określone w powołanym we wstępie dekreście, a należące do zakresu działania Urzędu Patentowego RP.

§ 3. Tworzy się w Urzędzie Patentowym RP Wydział Udoskonaleń Technicznych, do którego zakresu działania należeć będzie załatwianie spraw pracowniczych udoskonaleń technicznych, określonych w powołanym we wstępie dekreście, a należących do zakresu działania Urzędu Patentowego RP.

§ 4. Tworzy się w Urzędzie Patentowym RP Samodzielny Referat Prawny, do którego zakresu działania należeć będzie załatwianie spraw prawnych związanych z działalnością Urzędu.

§ 5. Wewnętrzną organizację, szczegółowy zakres działania oraz tryb postępowania wymienionych w niniejszym zarządzeniu komórek organizacyjnych ustali regulamin nadany przez Prezesa Urzędu Patentowego RP.

§ 6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1951 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

13.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

z dnia 30 grudnia 1950 r.

(znak CE3A-53-4)

w sprawie wysokości rabatów (marż) hurtowych i składowych na 1951 rok.

§ 1. W uzupełnieniu zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 347 z dnia 22 grudnia 1950 r. ustala się dodatkowo rabaty (marże) hurtowe i składowe na 1951 rok w wysokości określonej w załączniku do niniejszego zarządzenia (wykaz rabatów hurtowych i składowych nr 2).

§ 2. Postanowienia zawarte w § 2 i 3 powołanego wyżej zarządzenia odnoszą się również do niniejszego zarządzenia.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

Załącznik:

Wykaz rabatów nr 2.

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 30.12.1950 r.
znak CE3A-53-4.

**Wykaz nr 2
rabatów hurtowych i składowych na 1951 rok.**

Lp.	Główny dystrybutor	Grupa towarowa	Wysokość marży (rabatu)		Podstawa obliczenia marży
			składowej	hurtowej	
1	Biuro Sprzedaży Artykułów i Tkanin Technicznych	wszystkie grupy towarowe rozprowadzane przez Biuro	—	3 %	cena hurtowa
2	Centrala Sprzętu Pożarniczego, Ratunkowego i Ochronnego	wszystkie grupy towarowe rozprowadzane przez Centralę — nie ujęte cennikami innych Central	—	6 %	cena hurtowa
3	Centrala Handlowa Sprzętu Sportowego i Szkutniczego	wszystkie grupy towarowe (artykuły typowo sportowe) rozprowadzane przez Centralę — nie ujęte cennikami innych Central	—	6 %	cena detaliczna
1	CS i CRS	wódki czyste i spirytus	—	1,5	cena detaliczna
2	" "	wódki gatunkowe	—	2	" "
3	" "	denaturat	—	4	" "
4	" "	wyroby tytoniowe	1	2,5	" "
5	" "	zapałki	—	4	" "
6	" "	drożdże	—	6	" "
7	" "	owoce południowe świeże (cytryny, pomarańcze, winogrona)	—	15	" "
8	Centrala Rybna	wszystkie gatunki ryb rozprowadzanych przez Centralę Rybną	—	10	" " *)
9	CS i CRS	pozostałe artykuły spożywcze z wyjątkiem artykułów wymienionych wyżej (pkt 1 — 7) a także z wyjątkiem maki, cukru, soli, piwa, mięsa i tłuszczów zwierzęcych	—	6	cena detaliczna
10	PCD »Paged« Techniczna Obsługa Rolnictwa Centrala Zaopatrzenia	surowiec drzewny tarcica, sklejki, okleiny, płyty pilśn.	—	28	od ceny hurtowej
			—	1,3	" " "
		Ciągniki importowane	3 %	—	cena zbytu
		Maszyny rolnicze importowane	2 %	—	" "
		Grupy towarowe rozprowadzane wyłącznie przez centralę i wobec tego nie objęte cennikami innych central	—	8 %	cena hurtowa

*) Tylko w obrocie Centrali Rybnej

14.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

z dnia 30 grudnia 1950 r.

(znak CE3A-53-4)

w sprawie wysokości rabatów (marż) detalicznych na 1951 r.

§ 1. W uzupełnieniu zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 330 z dnia 5 grudnia 1950 r. (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 300) ustala się dodatkowo rabaty (marże) detaliczne na 1951 rok w wysokości określonej w załączniku do niniejszego zarządzenia (Wykaz rabatów detalicznych nr 2).

§ 2. Postanowienia zawarte w §§ 2 i 3 powołanego wyżej zarządzenia odnoszą się również do niniejszego zarządzenia

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

w z. E. Szyr

Załącznik:

Wykaz rabatów nr 2.

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 30.12.1950 r
znak CE3A-53-4.

Wykaz rabatów detalicznych nr 2 na 1951 rok.

Lp.	Grupa towarowa	Główny dystrybutor	Wysokość rabatu*)	Uwagi
1	2	3	4	5
1	Sprzęt elektromedyczny	Centrala Handlowa Sprzętu Medycznego	12	
2	„ rentgenowski			
3	„ sanitarny			
4	Mebel, sprzęt i urządzenie szpitalne i ambulatoryjne			
5	Sprzęt i artykuły techniczno-dentystyczne			
6	Aparaty i narzędzia chirurgiczne			
7	Sprzęt lekarski			
8	Aparatura medyczna			
9	Artykuły fotochemiczne		15	
1	Rowery	Centrala Handlowa Przemysłu Motorpływającego	6	
2	Motocykle			
3	Części rowerowe		12	
4	Części samochodowe			
5	Części motocyklowe			

*) w % od ceny detalicznej.

Lp.	Grupa towarowa	Główny dystrybutor	Wysokość rabatu*)	Uwagi
1	2	3	4	5
1	Tkaniny techniczne	Biuro Sprzedaży Art. i Tkanin Technicznych	12	
2	Filce techniczne			
3	Pasy parciane, taśmy, gurtu i pasmanteria techniczna			
4	Węże pożarnicze			
5	Poduszki maźnicze			
6	Sieci rybackie			
7	Częściwo do maszyn			
8	Wyroby powroźnicze			
9	Wyroby azbestowe i szczeliwa			
10	Wyroby steelonowe			
11	Wyroby metalowe, drzewne, zgrzeblarsko-skórzane i szczotkarskie			
12	Uszczelnienia fasonowe i specjal.			
1	Aparatura do badań metali	Centrala Techniczna	12	
2	Aparatura świetlna			
3	Aparatura fizyko-chemiczna			
4	Aparaty badawcze dla celów specjal.			
5	Aparaty i sprzęt pomocniczy			
6	Aparatura spawalnicza i lutownicza			
7	Aparaty kontrolne i zegary			
8	Artykuły ściernie			
9	Artykuły techniczne pomocnicze			
10	Narzędzia			
11	Przyrządy optyczne			
12	Przyrządy pomiarowe i sprawdziany			
13	Sprzęt meteorologiczny			
14	Artykuły różne			
1	Przyrządy gimnastyczne	Centrala Handlowa Sprzętu Sportowego i Szkutniczego	12	
2	Sprzęt Szkutniczy			
3	Narty, łyżwy			
4	Obuwie sportowe			
5	Pozostały sprzęt sportowy			
1	Wódki czyste i spirytus		4	
2	Wódki gatunkowe		6	
3	Denaturat		7	
4	Wyroby tytoniowe		5	

Lp.	Grupa towarowa	Główny dystrybutor	Wysokość rabatu*)	Uwagi
1	2	3	4	5
5	Zapałki		10	
6	Drożdże		18	
7	Ryby świeże, solone, wędzone, konserwy rybne i raki		15	
8	Przetwory zbożowe: mąka, kasze, bułka tarta, ryż, tapioka, sago itd.		13	
9	Mączka ziemniaczana		16	
10	Jarzyzny, warzywa, grzyby: a) suszone, marynowane, konserwowane b) ogórki kiszzone na sztuki c) kapusta kiszona		15 23 20	
11	Przetwory owocowe: wszystkie przetwory owocowe, marmolady, pulpy, dżemy, galaretki, konfitury itd.		15	
12	Wina, soki itd. a) wszystkie krajowe wina, soki, moszcze, płynny owoc b) wina gronowe i zagraniczne		15 15	
13	Miód naturalny i sztuczny		15	
14	Tłuszcze jadalne a) margaryna, oleje, oliwa itd. b) masło		13 9	
15	Sery szlachetne (szwajcarski) litewski, trapiistów, tyłżycki itd.		13	
16	Przyprawy a) ocet b) musztarda luzem w opakowaniu c) wszystkie inne przyprawy do zup, sosów, ciasta itd. (olejki, proszki, buliony, żelatyna, kostki itd.). d) kminek, kolender, czarnuszka, mak itd. e) kwas cytrynowy itd. luzem w opakowaniu		16 23 20 20 21 23 20	
17	Korzenie pieprz, cynamon, ziele angielskie, goździki itd. luzem w opakowaniu		23 20	

*) w ‰ od ceny detalicznej.

Lp.	Grupa towarowa	Główny dystrybutor	Wysokość rabatu*)	Uwagi
1	2	3	4	5
18	Używki: a) naturalne: herbata, kawa, kakao luzem w opakowaniu b) namiastki kawy, kakao, herbaty itd. luzem w opakowaniu		23 20 20 16	
19	Wgrobry cukiernicze a) cukierki, czekolady, herbatniki, pierniki, biszkopty, wafle itd. b) ciastka cudzego wypieku		20 16	
1	Tarcica iglasta	PCD »Paged«	22	
2	Tarcica liściasta		20	
3	Sklejki, okleiny, płyty pilśniowe		10	
4	Drewno opałowe		25	

15.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

z dnia 3 stycznia 1951 r.

(znak RL-7/409/ED)

**w sprawie cen i warunków sprzedaży nawozów sztucznych
w sezonie wiosennym 1950/51 r.**

W porozumieniu z Ministrami: Handlu Wewnętrznego, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu Rolnego i Spożywcze-
go oraz Przemysłu Lekkiego zarządza się, co następuje:

§ 1. Utrzymuje się w mocy obowiązujące dotychczas jednolite ceny detaliczne nawozów sztucznych, zatwierdzone zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu i Prezesa Centralnego Urzędu Planowania z dnia 23.6.1947 r. i z dn. 15.10.1948 r. oraz rabaty ustalone zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu, Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Prezesa Centralnego Urzędu Planowania z dnia 14.6.1948 r.

§ 2. Całość spraw związanych z dystrybucją nawozów sztucznych produkcji krajowej powierza się Centrali Handlowej Przemysłu Chemicznego (Biuro Sprzedaży Nawozów Sztucznych), nawozów zaś importowanych — Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“.

§ 3. Sprzedaż nawozów sztucznych odbiorcom na szczeblu hurtu i detalu prowadzą Powiatowe Związki Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“ i Gminne Spółdzielnie „Samopomoc Chłopska“, z wyłączeniem odbiorców: Państwowych Gospodarstw Rolnych, cukrowni i rolniczych Instytutów Naukowych.

§ 4. 1. W całym kraju sprzedaż nawozów sztucznych odbywa się za gotówkę i nie podlega żadnym ograniczeniom w czasie od 11.3.1951 r. do 31.5.1951 r. z wyjątkiem zastrzeżeń wprowadzonych instrukcją Ministra Handlu Wewnętrznego.

2. Do 10.3.1951 r. nawozy sztuczne mają prawo nabywać wyłącznie:

- 1) spółdzielnie produkcyjne,
- 2) wszystkie gospodarstwa chłopskie, wykazujące się zawartą umową plantacyjną,
- 3) drobni i średni rolnicy o powierzchni gospodarstw do 12 ha łącznie, a w województwach: poznańskim, bydgoskim i wrocławskim — do 15 ha.

§ 5. Nakłada się na wydziały rolnictwa i leśnictwa oraz wydziały handlu przy prezydiach wojewódzkich i powiatowych rad narodowych obowiązek sporządzenia właściwych rozdzielników nawozów sztucznych, odpowiadających możliwościom zużycia przez rolnictwo w sezonie wiosennym 1950/51 r. i zapewniających pokrycie zapotrzebowania wymienionych w § 4 grup odbiorców oraz dopilnowania, aby przypadające ilości nawozów sztucznych zostały w sezonie wykorzystane.

2. Jednocześnie zabrania się stosowania rozdrobnionych przydziałów nawozów sztucznych na poszczególne gromady i gospodarstwa.

3. Za niewykonanie obowiązków określonych w ust. 1 odpowiadają wydziały rolnictwa i leśnictwa oraz wydziały handlu terenowych rad narodowych.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

W porozumieniu:

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO	T. Dietrich
MINISTER ROLNICTWA I REF. ROLN.	J. Dąb-Kociol
KIEROWNIK MINISTERSTWA PRZEMYSŁU ROLN.	M. Hoffman
I SPOŻ.	E. Stawiński
MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO	

16.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 5 stycznia 1951 r.

(znak KO1-12-79)

w sprawie opracowania 6-letnich planów rozwoju gospodarczego.

W związku z punktem 1 rozdz. 5 ustawy z dnia 21 lipca 1950 r. o 6-letnim planie rozwoju gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu (Dz. U. R. P. nr 37, poz. 344) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki gospodarcze wymienione w pktcie 1 rozdz. 5 powołanej we wstępie ustawy z dnia 21 lipca 1950 r. opracują 6-letnie plany rozwoju gospodarczego, które ustalą konkretne zadania dla tych jednostek w okresie 6-letnia oraz metody realizacji tych zadań.

§ 2. Wojewódzkie, powiatowe i miejskie komisje planowania gospodarczego przy współpracy wydziałów prezydentów rad narodowych opracują 6-letnie plany rozwoju województw (m. st. Warszawy i m. Łodzi), powiatów oraz miast stanowiących powiaty. Plany te obejmą całość zadań gospodarczych danego terenu.

§ 3. Sposób i tryb opracowania planów ustala instrukcja stanowiąca załącznik niniejszego zarządzenia.

§ 4. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) wydają jednostkom podległym zarządzenia w celu należytego i terminowego wykonania planów oraz przeprowadzą kontrolę w tym zakresie i złożą Przewodniczącemu PKPG sprawozdanie z wykonanych w ramach ich resortów prac nad sporządzeniem planów.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. Dr St. Jędrzychowski

Instrukcja w sprawie opracowania
6-letnich planów rozwoju gospodar-
czego.

CZEŚĆ OGÓLNA

Rozdział 1.

Plany jednostek gospodarczych

§ 1.

Przepisy rozdziału niniejszego dotyczą zarówno jednostek planujących centralnie (zakładów przemysłu wielkiego i średniego, państwowych gospodarstw rolnych itd.), jak i jednostek terenowych (wydziałów prezydentów WRN i PRN oraz jednostek im podległych).

Uzupełniające postanowienia dla jednostek terenowych zawierają §§ 17—26.

§ 2.

Plany rozwoju gospodarczego zakładów przemysłowych, państwowych gospodarstw rolnych, przedsiębiorstw wykonawstwa budowlanego jednostek kulturalno-oświatowych itp. mają na celu ustalenie konkretnych zadań dla tych jednostek w okresie 6-letnia oraz metod realizacji tych zadań.

§ 3.

W części szczegółowej niniejszej instrukcji wskazano jednostki, które opracowują same swoje 6-letnie plany rozwoju oraz te, dla których plany opracowują jednostki nadrzędne.

§ 4.

Plany rozwoju gospodarczego sporządzane będą na podstawie zadań ustalonych dla jednostek podległych przez jednostki nadrzędne. Punktem wyjścia przy opracowaniu planów są zadania szczegółowego planu 6-letniego, uchwalonego przez Prezydium Rządu. Na podstawie tych zadań ministerstwa i inne władze centralne ustalą zadania dla jednostek bezpośrednio im podległych, te zaś jednostki ustalą zadania dla jednostek niższych, jeżeli jednostki te, stosownie do postanowień zawartych w „Części szczegółowej“ niniejszej instrukcji, opracowują same swoje 6-letnie plany rozwoju.

§ 5.

Przy opracowaniu 6-letnich planów rozwoju należy przyjąć zasadę, że w planach tych powinny być ustalone zadania wyższe od zadań ustalonych przez jednostkę nadrzędną, jeżeli zwiększenie zadań może być osiągnięte bez dodatkowych nakładów inwestycyjnych i materiałowych, w drodze mobilizacji wewnętrznych rezerw zakładów, w szczególności przez:

- maksymalne wykorzystanie urządzeń i maszyn,
- zharmonizowanie zdolności poszczególnych ogniw produkcyjnych i usługowych,

- lepsze wykorzystanie surowców i zastępowanie ich mniej deficytowymi,
- zwiększenie produkcji podstawowych surowców we własnym zakresie,
- wykorzystanie odpadków,
- zwiększenie wydajności pracy,
- powiększenie efektów gospodarczych inwestycji w ramach przyznanych środków.

Wyjątkowo może być przewidziane w planie rozwoju gospodarczego zwiększenie zadań kosztem zwiększenia inwestycji lub zaopatrzenia materiałowego, jednak tylko po uprzednim uzyskaniu zgody właściwego ministra lub bezpośrednio mu podległej jednostki (§ 6).

Ministrowie ustalą dla podległych jednostek wytyczne, wskazujące w jakich dziedzinach pożądane jest zwiększenie zadań planu.

§ 6.

W przypadkach zwiększenia zadań kosztem zwiększenia inwestycji lub zaopatrzenia materiałowego (§ 5) jednostki sporządzające plany rozwoju powinny uzyskać zgodę:

- właściwego ministra na zwiększenie inwestycji oraz zwiększenie zaopatrzenia w zakresie: metali nieżelaznych, kauczuku, bawełny, wełny, skór surowych, celulozy i węgla;
- centralnych zarządów lub innych jednostek równorzędnych w pozostałym zakresie.

§ 7.

Jednostki podległe opracowują swoje plany rozwoju przy współpracy jednostek nadrzędnych, które następnie zatwierdzają te plany. Zatwierdzenie następuje:

- gdy plan rozwoju jest zgodny z zadaniami ustalonymi dla jednostki, która opracowała plan,
- gdy plan przekracza zadania ustalone dla danej jednostki, lecz przekroczenie to nie pociąga za sobą powiększenia nakładów inwestycyjnych lub materiałowych,
- gdy na zwiększenie nakładów inwestycyjnych lub materiałowych uzyskano zgodę właściwych władz w myśl § 6.

Poza tym zatwierdzenie planu przez jednostkę nadrzędną zależne jest od oceny przez tę jednostkę zaprojektowanych w planie środków wykonawczych i metod realizacji zadań planowych.

§ 8.

Jednostka nadrzędna, zatwierdzająca plan jednostki podległej, powinna przekazać swojej nadrzędnej jednostce dane, wykazujące zwiększenie zadań w planie jednostki podległej w porównaniu z ustalonymi dla niej zadaniami. Dostarczenie tych danych nastąpi przez przesłanie skorygowanych formularzy, na których uprzednio zostały opracowane przez jednostki nadrzędne zadania dla jednostek podległych.

Ministerstwa przesyłają skorygowane zadania do PKPG. W przypadkach przewidzianych w poszczególnych działach „Części szczegółowej” sporządzane będą przez jednostki nadrzędne zestawienia zbiorcze.

§ 9.

Jednostki sporządzające 6-letnie plany rozwoju, niezależnie od wypełnienia formularzy, omówią w planach konkretne zamierzenia w zakresie zagadnień szczególnie charakterystycznych dla jednostek danego typu. Zagadnienia te zostały ramowo wymienione w poszczególnych działach „Części szczegółowej” niniejszej instrukcji.

Zadania dla jednostek sporządzających 6-letnie plany rozwoju będą opracowane zasadniczo w układzie, odpowiadającym układowi szczegółowego planu 6-letniego, uchwalonego przez Prezydium Rządu. Układ ten będzie w razie potrzeby odpowiednio rozszerzony przez ministerstwa i inne jednostki opracowujące zadania dla jednostek podległych.

§ 10.

Należy zwrócić szczególną uwagę na wciągnięcie przodujących grup pracowniczych do udziału w pracach nad sporządzaniem 6-letnich planów rozwoju. Dotyczy to nie tylko jednostek bezpośrednio realizujących plany (przedsiębiorstw, zakładów przemysłowych, usługowych, gospodarstw rolnych itp.), lecz także jednostek o charakterze nadzorczo-administracyjnym (centralnych zarządów itp.).

W szczególności należy zapewnić udział personelu inżynierino-technicznego, ekonomistów i pracowników finansowych, przodowników pracy oraz aktywistów partyjnych i związkowych.

Po opracowaniu 6-letnich planów rozwoju, powinny one być omówione na naradach wytwórczych, przy czym należy umożliwić pracownikom składanie wniosków i opinii dotyczących zadań zawartych w projektach planów oraz metod ich realizacji.

§ 11.

Jednostki opracowujące plany rozwoju powinny w jak najszerzej mierze korzystać ze współpracy odpowiednich instytutów naukowo-badawczych i innych placówek naukowych.

§ 12.

6-letnie plany rozwoju, po ich zatwierdzeniu przez jednostkę nadrzędną, powinny być zbroszurowane, oprawione i przechowywane zarówno w aktach jednostki bezpośrednio zainteresowanej jak i jednostki nadrzędnej. Plany powinny być zaopatrzone w podpisy kierowników obu tych jednostek oraz w podpisy kierowników działów planowania w tych jednostkach.

Odpowiednie części planu będą przekazywane jednostkom niższym, które same planu nie opracowywały, lecz są jego wykonawcami.

§ 13.

Jednostki, które przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia opracowały jakiegokolwiek projekty 6-letnich planów, powinny dostosować je do zasad niniejszego zarządzenia, wykorzystując w pełni materiały zawarte w poprzednich projektach.

§ 14.

Plany rozwoju powinny być opracowane wg stanu organizacyjnego na dzień 1 stycznia 1951 r.

§ 15.

Zadania, określone w cenach bieżących i wyrażone w złotych, należy w związku ze zmianą systemu pieniężnego, wprowadzoną ustawą z dnia 29 października 1950 r., wyrazić w nowym pieniądzu. Przeliczenia dokonają ministerstwa przy ustaleniu zadań dla jednostek podległych. Dotyczy to również planu inwestycyjnego. Wartościowe plany produkcji oraz plany obniżenia kosztów własnych powinny być sporządzane wg cen obowiązujących w dniu 2 stycznia 1951 r.

§ 16.

Przy sporządzaniu planów należy podawać dla r. 1950 faktyczne wykonanie planu, dla r. 1951 zaś — liczby zatwierdzonego planu na r. 1951.

Rozdział 2.**Postanowienia uzupełniające dla jednostek terenowych.****Plany rozwoju województw i powiatów****§ 17.**

§§ 1—16 stosuje się odpowiednio przy sporządzaniu planów jednostek, działających w zakresie zagadnień objętych planowaniem terenowym (wydziałów prezydiów WRN i PRN oraz jednostek im podległych), ze zmianami, wynikającymi z rozdziału niniejszego.

§ 18.

Zadania dla wydziałów prezydiów WRN ustalają właściwe ministerstwa oraz inne władze centralne i przesyłają za-
równo do tych wydziałów jak i do wojewódzkich komisji planowania gospodarczego.

Zadania dla jednostek terenowych niższych szczebli ustalane będą w trybie określonym w poszczególnych działach części szczegółowej.

§ 19.

6-letnie plany rozwoju w zakresie działalności wydziałów prezydiów WRN zatwierdzane będą w trybie określonym w § 23, plany zaś innych jednostek terenowych zatwierdzone będą przez jednostki bezpośrednio nadrzędne po uchwaleniu przez wojewódzkie rady narodowe planów rozwoju województw.

§ 20.

Obowiązek dopilnowania terminowego i należytego sporządzania 6-letnich planów rozwoju przez jednostki terenowe należy do PKPG.

§ 21.

W celu ustalenia całości zadań gospodarczych poszczególnych obszarów państwa sporządzane będą plany rozwoju województw i powiatów.

§ 22.

Plan rozwoju województwa obejmie:

- 1) plany rozwoju w zakresie działalności gospodarczej poszczególnych wydziałów prezydiów WRN,
- 2) niektóre wskaźniki, dotyczące działalności jednostek nie objętych planowaniem terenowym, a mające znaczenie dla rozwoju województwa.

Plany rozwoju województw opracowane będą według schematu, który PKPG prześle do wojewódzkich komisji planowania gospodarczego.

W części szczegółowej niniejszej instrukcji podano, które z jednostek planujących centralnie dostarczają danych, o których mowa w pkt. 2.

§ 23.

WKPG opracuje plan rozwoju województwa w ujęciu określonym w § 22 i uzyska wstępne zatwierdzenie tego planu przez Prezydium WRN, po czym przedstawi go do akceptacji PKPG.

Po uzyskaniu akceptacji PKPG, Prezydium WRN przedstawi plan do uchwalenia wojewódzkiej radzie narodowej. WRN uchwała 6-letni plan rozwoju województwa w zakresie zagadnień objętych planowaniem terenowym. Wprowadzenie przez WRN zmian w planie, wymagających zwiększenia inwestycji lub zwiększenia zaopatrzenia, nie może nastąpić bez zgody właściwego ministra.

§ 24.

Plan rozwoju powiatu opracowany będzie po uchwaleniu przez WRN planu rozwoju województwa i obejmie:

- 1) plany rozwoju w zakresie działalności poszczególnych wydziałów (referatów) prezydiów PRN;
- 2) niektóre wskaźniki, dotyczące jednostek nie podlegających właściwości prezydiów PRN, a posiadające znaczenie dla rozwoju powiatów.

Schemat planu rozwoju powiatu opracowany będzie przez WKPG.

§ 25.

Plany rozwoju powiatów opracują wydziały prezydium PRN przy współpracy powiatowych komisji planowania gospodarczego, a w powiatach, w których komisje takie nie zostały jeszcze utworzone — według wskazówek wojewódzkich komisji planowania gospodarczego.

WKPG dostarczą prezydiom PRN danych wymienionych w § 24 pkt 2.

§ 26.

Postanowienia dotyczące powiatów i prezydiów PRN stosują się również do miast stanowiących powiaty i prezydiów rad miejskich, postanowienia zaś dotyczące województw i prezydiów WRN stosują się do miasta st. Warszawy i m. Łodzi oraz do prezydiów rad narodowych tych miast.

Rozdział 3.**Plan rozdziału robót budowlano-montażowych i plan sporządzenia dokumentacji technicznej****§ 27.**

Na podstawie 6-letniego planu inwestycyjnego inwestorzy centralni (w rozumieniu § 21 zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 11 maja 1950 r. w sprawie zasad i trybu sporządzania Planu Inwestycyjnego na 1951 rok) przeprowadzą analizę tytułów inwestycyjnych w celu wyodrębnienia zawartych w limitach inwestycyjnych kwot na roboty budowlano-montażowe.

Inwestorzy centralni opracują następnie projekt rozdziału robót na formularzu wg wzoru Og-1 i prześlą go do dnia 15 kwietnia 1951 r. do PKPG.

§ 28.

Przy projektowaniu planu rozdziału robót inwestorzy centralni powinni podawać bezpośrednich wykonawców, tj. takie ministerstwa, które nadzorują przedsiębiorstwa wykonujące bezpośrednio dany typ robót lub takie przedsiębiorstwo terenowe, które wykonuje bezpośrednio dane roboty.

§ 29.

Po otrzymaniu projektów planów rozdziału robót od inwestorów centralnych PKPG w porozumieniu z ministerstwami nadzorującymi przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, ustali plan rozdziału robót i prześle resortom wykonawczym oraz WKPG do dnia 15 maja 1951 r. programy produkcji określające zleceńodawców na szczeblu inwestorów centralnych. Równocześnie PKPG prześle odpowiednie wycinki planu rozdziału robót inwestorom centralnym.

§ 30.

Centralni inwestorzy po otrzymaniu planu rozdziału robót podadzą w terminie do dnia 20 maja 1951 r. ministerstwu wykonawczemu (WKPG) na formularzu wzoru Og-2 dane

dotyczące tytułów inwestycyjnych I grupy wymienionych w sześcioletnim planie inwestycyjnym.

§ 31.

Równocześnie z opracowaniem projektu planu rozdziału robót inwestorzy centralni opracują projekt planu sporządzenia dokumentacji technicznej na formularzu wg wzoru Og-3 i prześlą go do PKPG do dnia 15 kwietnia 1951 r.

Projekt ten opracują zarówno ci inwestorzy centralni, którzy nie posiadają własnych biur projektów, jak i ci, którzy są obsługiwani przez własne biura.

W projekcie planu sporządzenia dokumentacji technicznej należy ustalić zapotrzebowanie na dokumentację techniczną w poszczególnych latach, w oparciu o zasadę wyprzedzania dokumentacji technicznej w fazie projektu wstępnego o 1 rok, a w dalszych fazach o pół roku.

§ 32.

PKPG w porozumieniu z ministerstwami nadzorującymi biura projektów ustali plan sporządzenia dokumentacji technicznej i prześle go do dnia 1 marca 1951 r. w odpowiednich odcinkach do tych ministerstw w celu przekazania podległym biurom - wykonawcom.

Plan ten będzie podstawą do opracowania planów rozwoju biur projektów.

§ 33.

Inwestorzy centralni, przysyłając do PKPG projekt planu sporządzenia dokumentacji technicznej, prześlą równocześnie odcinki tego planu do ministerstw nadzorujących biura projektów, które wskazane zostały w projekcie planu jako wykonawcy.

Odnosnie tytułów inwestycyjnych I grupy, wyszczególnionych w planie 6-letnim, inwestorzy centralni lub na ich zlecenie jednostki im podległe prześlą ministerstwom tym dane co do charakteru projektowanych robót na formularzach Og-4 i Og-5. Ponadto inwestorzy ci podadzą terminy dostarczenia zatwierdzonych założeń.

Rozdział 4.

Udział jednostek sporządzających plany rozwoju w opracowaniu planu budownictwa mieszkaniowego

§ 34.

W celu zapewnienia właściwych rozmiarów i lokalizacji budownictwa mieszkaniowego w okresie planu 6-letniego, odpowiednio do zapotrzebowania zakładów przemysłowych i innych jednostek gospodarczych na mieszkania pracownice, dokonany zostanie w terminie do dnia 15 lutego 1951 r. podział limitów przeznaczonych w planie 6-letnim na użytkujących inwestorów objętych planowaniem centralnym na szczeblu centralnych zarządów i innych równorzędnych jednostek, z rozbiorem na poszczególne lata i z uwzględnieniem nakładów na urządzenia podstawowe.

Podziału dokona, przy udziale zainteresowanych ministerstw oraz Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli, Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego.

Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego dokona równocześnie podziału limitów budownictwa mieszkaniowego, przeznaczonego dla użytkowników objętych planowaniem terenowym na poszczególne województwa. Wojewódzkie komisje planowania gospodarczego rozdziela te limity na poszczególne miasta i powiaty.

§ 35.

Podział limitów przeznaczonych dla użytkowników objętych planowaniem centralnym dokonany zostanie według następujących zasad:

- 1) wydzielone zostaną limity na budownictwo dla potrzeb zakładów posiadających kluczowe znaczenie dla gospodarki narodowej, większych zakładów nowych oraz zakładów ulegających w okresie 6-lecia znacznej rozbudowie;
- 2) wydzielona zostanie rezerwa limitów budownictwa mieszkaniowego do sprecyzowania w planach rocznych, w wysokości od 3 do 8% limitów;
- 3) pozostałe limity podzielone będą zarówno w przekroju branżowym (pomiędzy poszczególnych użytkowników), jak i w przekroju wojewódzkim, przy czym lokalizacja budownictwa w ramach tych limitów ustalona będzie na podstawie wniosków zainteresowanych centralnych zarządów i innych równorzędnych jednostek.

§ 36.

Centralne zarządy i jednostki równorzędne otrzymują od PKPG limity określone w § 35 pkt 3 i zaprojektują w ramach tych limitów zakres budownictwa mieszkaniowego dla podległych zakładów tej grupy z rozbiorem na poszczególne lata w okresie 6-letnim. Projekty te będą sporządzone na formularzach, których wzór ustali PKPG.

Centralne zarządy i jednostki równorzędne prześlą opracowane przez siebie projekty do Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli do dnia 15 kwietnia 1951 r.

Rozdział 5.

Plan obniżenia kosztów własnych

§ 37.

Część szczegółowa niniejszej instrukcji określa, jakie jednostki w poszczególnych działach gospodarki opracowują 6-letnie plany obniżenia kosztów własnych i ustala sposób sporządzania tych planów.

Rozdział 6.

Plan bezpieczeństwa i higieny pracy

§ 38.

Wszystkie jednostki opracowujące plany rozwoju wypełniają formularz wg wzoru Og-6, obejmujący zamierzenia inwestycyjne w zakresie poprawy warunków bezpieczeństwa i higieny pracy. Do formularza dołączyć należy bliższe omówienie zaplanowanych urządzeń ze wskazaniem ich lokalizacji wewnątrz zakładu (w oddziałach itp.).

Rozdział 7.

Plan akcji socjalnej

§ 39.

Zakłady pracy sporządzą i uzgodnią z odpowiednimi wydziałami prezydiów PRN projekty planów akcji socjalnej na formularzach wg wzoru Og-7 i Og-8. Do formularzy powinno być dołączone omówienie lokalizacji i innych szczegółów dotyczących projektowanych urządzeń. Projekty te sporządzone będą w ramach limitów ustalonych przez jednostki nadrzędne i będą zatwierdzone przez te jednostki, które prześlą je do prezydiów WRN.

§ 40.

Plany akcji socjalnej zakładów pracy, które mają być uruchomione w okresie planu 6-letniego opracują jednostki bezpośrednio nadrzędne i przesyła do prezydium PRN.

§ 41.

Właściwe wydziały prezydium PRN obejmą planem usług socjalnych plany akcji socjalnej, opracowane w trybie §§ 39 i 40, dołączając swoje ewentualne uwagi co do planów opracowanych w trybie § 40.

Przy zatwierdzaniu planów usług socjalnych przez prezydium WRN, plany akcji socjalnej zakładów pracy mogą ulec zmianie tylko w drodze porozumienia z odpowiednimi jednostkami nadrzędnymi tych zakładów.

Rozdział 8.**Ustalenie zapotrzebowania na pracowników z wyższym i średnim wykształceniem zawodowym**

§ 42.

Jednostki bezpośrednio podległe ministerstwu i innym władzom centralnym opracują zapotrzebowania na pracowników z wyższym i średnim wykształceniem zawodowym na okres planu 6-letniego.

§ 43.

Zapotrzebowania na pracowników z wyższym i średnim wykształceniem zawodowym II stopnia należy opracować zgodnie z nomenklaturą zawodów, rozesłaną do ministerstw, jako załącznik do instrukcji w sprawie opracowania narodowego planu gospodarczego na rok 1951.

§ 44.

Jednostki, z wyjątkiem wymienionych w §§ 45 i 46, opracują zapotrzebowania na podstawie limitów, które Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego przesyła ministerstwu i innym władzom centralnym do dnia 15 stycznia 1951 r. Ministerstwa i inne władze centralne rozdziela limity pomiędzy podległe im bezpośrednio jednostki z dostosowaniem do stanu organizacyjnego na dzień 1 stycznia 1951 r.

Ministerstwa i inne władze centralne mogą w wyjątkowych, szczególnie uzasadnionych, przypadkach po porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego zezwolić na wprowadzenie odchylenia od ustalonych limitów.

§ 45.

Biura projektów i instytuty naukowo-badawcze opracują zapotrzebowania na pracowników z wyższym i średnim wykształceniem zawodowym II stopnia na podstawie zadań planu 6-letniego.

§ 46.

Ministerstwa: Zdrowia, Kultury i Sztuki, Oświaty oraz Szkół Wyższych i Nauki opracują w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego (Departament Zatrudnienia, Płac i Norm) w terminie do dnia 31 stycznia 1951 r. uzupełniającą nomenklaturę zawodów i specjalności oraz opracują według tej nomenklatury zapotrzebowania na pracowników z wyższym i średnim wykształceniem zawodowym II stopnia.

§ 47.

Zapotrzebowania na pracowników ze średnim wykształceniem zawodowym I stopnia opracują wszystkie jednostki,

bezpośrednio podległe ministerstwu i innym władzom centralnym, na podstawie zadań planu 6-letniego, opierając się na wykazie kierunków zawodów dla pracowników ze średnim wykształceniem zawodowym I stopnia. Wykaz ten PKPG przesyła do ministerstw wraz z limitami.

§ 48.

Sposób opracowania zapotrzebowania na pracowników z wyższym i średnim wykształceniem zawodowym podany został w instrukcji PKPG Nr 28 w sprawie opracowania planu techniczno-przemysłowo-finansowego na rok 1951 (str. 34).

§ 49.

Na rok 1950 należy przyjąć takie zapotrzebowania, jakie zostały podane w limitach.

§ 50.

Zapotrzebowania powinny być sporządzone przy współpracy ministerstw lub innych władz centralnych oraz przesłane im do skorygowania i zatwierdzenia.

§ 51.

Ministerstwa i inne władze centralne sporządzają na podstawie zapotrzebowania jednostek bezpośrednio im podległych zbiorcze zapotrzebowanie z tym, że dla instytutów naukowo-badawczych i biur projektów należy sporządzić odrębne zbiorcze zapotrzebowanie.

§ 52.

Zbiorcze zapotrzebowania należy przesyłać do PKPG (Departament Zatrudnienia, Płac i Norm) w terminie do dnia 1 marca 1951 r.

Ministerstwa i inne władze centralne ustalą terminy sporządzenia zapotrzebowania przez podległe im jednostki.

17.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
I MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 9 stycznia 1951 r.

(znak IN10-02-1-51)

w sprawie przedłużenia terminu wypłat kredytów antycypacyjnych na pokrycie kosztów dokumentacji inwestycji objętych planem inwestycyjnym na 1951 rok.

W instrukcji Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 3 sierpnia 1950 r. w sprawie pokrywania kosztów dokumentacji inwestycji realizowanych w 1950 r. i 1951 r. (Biuletyn PKPG nr 17, poz. 203) wprowadza się zmianę następującą:

§ 1. Powołany w punktach 4 i 8 wymienionej na wstępie instrukcji termin 31 grudnia 1950 r. przedłuża się do dnia 31 stycznia 1951 r.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

MINISTER FINANSÓW

w z. E. Szyr

K. Dąbrowski

18.

**OKÓLNİK PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

z dnia 17 stycznia 1951 r.

(znak OP70-03-61)

**w sprawie wydawania decyzji o umorzeniu nieściągalnych
wierzycelności przedsiębiorstw państwowych.**

W celu ujednolicenia zasad wydawania decyzji o umorzeniu nieściągalnych prywatno-prawnych wierzycelności przedsiębiorstw państwowych, ustała się następujący tryb postępowania w sprawach dotyczących umarzania powyższych wierzycelności.

1. Decyzje o umorzeniu nieściągalnych prywatno-prawnych wierzycelności przedsiębiorstw państwowych na podstawie ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o umarzaniu prywatno-prawnych wierzycelności państwowych (Dz. U. R. P nr 26, poz. 228 i z roku 1949 nr 9, poz. 49) wydają:

- 1) gdy wierzycielem jest przedsiębiorstwo prowadzone wg zasad rozrachunku gospodarczego — dyrektor (kierownik) przedsiębiorstwa,
- 2) gdy wierzycielem jest przedsiębiorstwo budżetowe — właściwa władza naczelna sprawująca zwierzchni nadzór nad przedsiębiorstwem.

2. Decyzje dyrektorów (kierowników) przedsiębiorstw wymienionych w ust. 1 pkt 1) podlegają zatwierdzeniu:

- 1) gdy wierzycelność nie przekracza sumy 3.000 zł — przez jednostkę nadrzędną, bezpośrednio podległą właściwemu ministrowi,
- 2) gdy wierzycelność przekracza sumę 3.000 zł — przez władzę naczelną sprawującą zwierzchni nadzór nad przedsiębiorstwem.

3. Zatwierdzenia władzy naczelnej sprawującej zwierzchni nadzór nad przedsiębiorstwem wymagają również decyzje dyrektorów (kierowników) przedsiębiorstw podległych bezpośrednio tej władzy — bez względu na wysokość wierzycelności.

4. Do decyzji przedstawianych przez dyrektorów (kierowników) przedsiębiorstw do zatwierdzenia powinno być dołączone ich uzasadnienie.

5. Projekty decyzji powinny być przygotowane i zaopiniowane przez głównych (starszych) księgowych.

Właściwi ministrowie wydadzą zarządzenia w przedmiocie wprowadzenia w życie przepisu ust. 1.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO** w z. E. Szyr

19.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT INWESTYCJI**

z dnia 20 grudnia 1950 r.

(znak IN1C-02-42)

w sprawie analitycznej księgowości inwestycyjnej.

W załączeniu przesyła się okólnik Ministerstwa Finansów Departament Inwestycji i Budownictwa Nr FI/4863/1/50 z dnia 12 grudnia 1950 r. w sprawie analitycznej księgowości inwestycyjnej do ścisłego wykonania.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Dr K. Secomski

Załącznik do pisma okólnego z dnia
20.12.1950 r. znak IN1C-02-42.

**MINISTERSTWO FINANSÓW
DEPARTAMENT INWESTYCJI I BUDOWNICTWA
I DEPARTAMENT KSIĘGOWOŚCI**

Nr FI 4863/1/50.

OKÓLNİK

z dnia 12 grudnia 1950 r.

w sprawie analitycznej księgowości inwestycyjnej.

Banki finansujące inwestycje stwierdziły w toku kontroli finansowo-gospodarczej, że wielu inwestorów nie prowadzi analitycznej księgowości inwestycyjnej, nakazanej w § 24 instrukcji z dnia 16 lutego 1950 r., wydanej przez Ministra Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Najwyższą Izbą Kontroli w sprawie finansowania i bankowej kontroli inwestycji.

W związku z powyższym zarządza się, co następuje:

1) Wszyscy inwestorzy bezpośredni, z wyjątkiem jednostek budżetowych i osób fizycznych, obowiązani są do prowadzenia analitycznej księgowości inwestycyjnej, w zakresie:

- a) zaangażowania środków inwestycyjnych,
- b) sfinansowania inwestycji,
- c) dokonanych nakładów inwestycyjnych.

2) W zależności od rozmiarów i rodzaju działalności inwestycyjnej oraz od stanu organizacyjnego księgowości inwestora, może mieć zastosowanie jeden z dwóch niżej scharakteryzowanych, opracowanych przez Komisję Druków i Przyborów Księgowych (Warszawa, ul. Rejtana 16), typów kartotek inwestycyjnych:

A) Kartoteka inwestycyjna składająca się z trzech odrębnych zespołów kartotekowych, a mianowicie:

- a) kartoteki zaangażowania obejmującej karty zaangażowania środków inwestycyjnych „IZ” (wzór K.R.D.-0102R) oraz dziennik inwestycyjny „I” (wzór K.R.D.-0112Ru lub 0112Rp), którego symbol „I” należy uzupełnić przez dopisanie słowa „zaangażowanie”,
- b) kartoteki sfinansowania obejmującej karty sfinansowania inwestycji „IF” (wzór K.R.D.-0140R) oraz dziennik inwestycyjny „I” (wzór K.R.D.-0112Ru lub 0112Rp), którego symbol „I” należy uzupełnić przez dopisanie słowa „finansowanie”,
- c) kartoteki wykonania nakładów obejmującej karty nakładów inwestycyjnych „I-N” (wzór K.R.D.-103R) oraz dziennik inwestycyjny „I” (wzór K.R.D.-0182 Ru lub 0112Rp), którego symbol „I” należy uzupełnić przez dopisanie słowa „nakłady”.

B) Kartoteka inwestycyjna z zastosowaniem jednego rodzaju kart analitycznych, a mianowicie kart uniwersalnych inwestycji „INW” (wzór K.R.D.-10101R) oraz dziennika „IN” (wzór K.R.D.-0111Rp lub 0111Ru), na których są dokonywane zapisy dotyczące zarówno zaangażowania jak i finansowania i wykonania (nakładów).

Wybór kartoteki powinien być uzgodniony z bankiem finansującym inwestycje.

3) Jednostki budżetowe będące inwestorami bezpośrednimi obowiązane są jedynie do prowadzenia analitycznej kartoteki inwestycyjnej w zakresie zaangażowania środków inwestycyjnych, przy zastosowaniu kart zaangażowania środków inwestycyjnych „IZ” (wzór K.R.D.-0102R) oraz dziennika inwestycyjnego „I” (wzór K.R.D.-0112Ru lub 0112Rp).

4) Analityczna księgowość inwestycyjna jednostek, które obowiązują jednolity plan kont, powinna być, w zakresie dokonanych nakładów inwestycyjnych i finansowania inwestycji, powiązana z księgowością główną.

5) W analitycznej kartotece inwestycyjnej na r. 1951 należy na kartach poszczególnych składników tytułów inwestycyjnych ujmować zarówno nakłady inwestycyjne krajowe jak i nakłady z importu.

6) Inwestorzy nie prowadzący dotychczas analitycznej kartoteki inwestycyjnej, albo prowadzący ją według innych zasad lub na innych formularzach, obowiązani są bezwzględnie wprowadzić tę kartotekę, względnie dostosować ją do zasad ustalonych wyżej, dla inwestycji włączonych do planu inwestycyjnego na r. 1951.

7) Inwestorzy obowiązani są bezwzględnie uaktualnić ewidencję zaangażowań środków inwestycyjnych lat przyszłych. Zaangażowania środków na rok 1951 dokonane przed dniem 31 grudnia 1951 r. powinny być wpisane na karty zaangażowania roku 1951 w terminie nieprzekraczalnym do dnia 31 stycznia 1951 r. Na karty te powinny być również przeksięgowane te wszystkie zaangażowania na rok 1950 lub ich części, których fizyczne wykonanie nastąpi po dniu 31 grudnia 1950 r.

8) Inwestorzy wyższych szczebli obowiązani są powiadamiać bezwzględnie inwestorów bezpośrednich o dokonanych dla nich zamówieniach zarówno krajowych jak i importowych obciążających środki inwestycyjne roku 1951 i lat następnych, w przyszłości zaś obowiązani są powiadamiać inwestorów bezpośrednich o tego rodzaju zamówieniach bieżąco.

DYREKTOR DEPARTAMENTU KSIĘGOWOŚCI

St. Skrzywan

p.o. DYREKTOR DEPARTAMENTU INWESTYCJI
I BUDOWNICTWA

K. Luboński

20.

PISMO OKÓLNE

PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA

GOSPODARCZEGO

DEPARTAMENT ORGANIZACYJNO-PRAWNY

z dnia 31 grudnia 1950 r.

(znak OP70-04-196)

w sprawie interpretacji przepisów ustawy z dnia 19.4.1950 r.
o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy.

Departament Organizacyjno-Prawny podaje poniższe pismo Prezesa Rady Ministrów do wiadomości i stosowania.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Mgr Z. Rzepka

Załącznik do pisma okólnego z dnia
31.12.1950 r. znak OP70-04-196

PREZES RADY MINISTRÓW

Nr Os 0110/63

Doszło do mojej wiadomości, że niektóre zakłady pracy interpretując mylnie przepisy ustawy z dnia 19.4.1950 r. o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy, zwalniają z pracy zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin emerytów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, obawiając się odpowiedzialności za zatrudnianie pracowników nie przez cały dzień roboczy.

W związku z powyższym wyjaśniam, że przepisy o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy nie przesadzają kwestii zasadności zatrudnienia pracowników w niepełnym wymiarze godzin pracy, a jak wynika z pkt. 11 pisma okólnego Prezesa Rady Ministrów Nr 2 z dnia 31.5.1950 r. (Mon. Pol. Nr A-66, poz. 776) — tej możliwości nie negują, gdyż określają dla takich właśnie przypadków obowiązki pracowników w zakresie dyscypliny pracy.

O możliwości zatrudniania pracowników z wynagrodzeniem ryczałtowym i w niepełnym wymiarze godzin pracy stanowią nie przepisy o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy, lecz rodzaj czynności pracownika oraz przepisy uposażeniowe. Taki np. przepis w odniesieniu do pracowników państwowych objętych ustawą uposażeniową z dnia 4.2.1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) zawiera uchwała Rady Ministrów z dnia 19.2.1949 r. (Mon. Pol. Nr A-13, poz. 152).

Jeżeli zatem zdolności i siły emerytowanego pracownika pozwalają jeszcze na zatrudnienie go w niepełnym wymiarze godzin pracy przy tego rodzaju czynnościach, które nie wymagają obecności pracownika w ciągu całego dnia pracy, to zwolnienie takiego pracownika byłoby nieuzasadnione i niezgodne z interesem Państwa — szczególnie wobec braku sił roboczych, jak też i z interesem pracownika, pragnącego polepszyć swe warunki materialne. Przepisy o dyscyplinie pracy będą takiego pracownika obowiązywać w zakresie godzin objętych umową o pracę — zgodnie z cytowanym wyżej pismem okólnym, wynagrodzenie zaś — proporcjonalnie zmniejszone.

Proszę Obywateli Ministrów o podanie powyższego do wiadomości i stosowania podległym im urzędów, instytucjom i dyrekcjom przedsiębiorstw.

PREZES RADY MINISTRÓW

J. Cyrankiewicz

21.

PISMO OKÓLNE

PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA

GOSPODARCZEGO

DEPARTAMENT ZAOPATRZENIA I BILANSÓW

MATERIAŁOWYCH

z dnia 8 stycznia 1951 r.

(znak BI-1-030-1-51)

w sprawie listy artykułów, na które mają być sporządzone
bilanse szczegółowe.

W wykonaniu zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 299 z dnia 27.10.1950 r. w sprawie trybu dystrybucji i zaopatrzenia w materiały w 1951 r. (Biuletyn PKPG nr 23, poz. 268), Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych podaje w załączeniu listy artykułów przemysłowych, które powinny być zbilansowane szczegółowo w sposób przewidziany powyższym zarządzeniem oraz pismem okólnym Departamentu Nr 28 z dnia 14.12.1950 r. (Biuletyn PKPG nr 1, poz. 6 z 1951 r.).

W tych przypadkach, kiedy dostawa towaru dokonywana jest bezpośrednio z zakładu produkcyjnego do zakładu odbierającego lub innej jednostki gospodarczej zużywającej dany artykuł, bilanse powinny uwzględniać powiązanie producenta z bezpośrednim odbiorcą.

W tych przypadkach, gdy odbiorcy są obsługiwani przez hurtownie (składnice, ekspozytury) central handlowych, Centralne sporządzą plan dostaw wykazujący powiązanie jednostki terenowej, skąd towar będzie odbierany w r. 1951 — z bezpośrednim odbiorcą.

Departament przypomina, że w myśl § 3 zarządzenia Nr 299 resorty i centralne zarządy lub inne jednostki równorzędne powinny nadesłać na żądanie central handlowych szczegółowe rozdzielniki rozbijające na bezpośrednich odbiorców otrzymany przydział (przy materiałach rozdzielanych centralnie). Przy materiałach nierozdzielanych powyższe jednostki ustalą wspólnie z centralą handlową cyfry przypadające dla poszczególnych zakładów lub innych jednostek odbierających towar.

Załącznik 7.

- 1) Lista artykułów produkowanych przez resort górnictwa,
- 2) Lista artykułów produkowanych przez resort przem. ciężkiego,
- 3) Lista artykułów produkowanych przez resort przem. lekkiego,
- 4) Lista artykułów produkowanych przez resort przem. rolnego i spożywczego,
- 5) Lista artykułów produkowanych przez resort przem. leśnictwa,
- 6) Lista artykułów produkowanych przez resort przem. chemicznego,
- 7) Lista artykułów produkowanych przez resort handlu wewnętrznego.

DYREKTOR DEPARTAMENTU **Zdzisław Deutschman**

Załącznik nr 1 do pisma okólnego
z dnia 8.1.1951 r. znak BI-1-030-1-51

PRODUKCJA RESORTU GÓRNICTWA

1. Węgiel i koks dla CZ Energetyki i innych najważniejszych odbiorców
2. Smoła surowa
3. Smoła preparowana dla celów przemysłowych
4. Lepik
5. Pak
6. Olej impregnacyjny
7. Benzol motorowy
8. Smoła drogowa
9. Olej płuczkowy
10. Karbolineum
11. Naftalen krystaliczny
12. Fenol krystaliczny
13. Krezol
14. Benzen
15. Toluen
16. Antracen
17. Żywica kumarynowa
18. Ksylen
19. Benzyna motorowa i mieszanki
20. Nafta świetlna i traktorowa
21. Oleje dla celów przemysłowych
22. Asfalt
23. Parafina
24. Naftalen
25. Tekstylna
26. Benzyna ekstrakcyjna
27. Koks naftenowy

28. Ropa naftowa
29. Gazolina
30. Gaz ziemny
31. Gaz koksowniczy
32. Gaz węglowy
33. Sól przemysłowa szara i biała

Załącznik nr 2 do pisma okólnego
z dnia 8.1.1951 r. znak BI-1-030-1-51

PRODUKCJA RESORTU PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

1. Maszyny rolnicze
2. Obrabiarki do metalu i drzewa
3. Gazomierze
4. Lampy uliczne i samozapalacze
5. Wodomierze
6. Narzędzia chirurgiczne, weterynaryjne i dentystyczne
7. Części do aparatury optycznej
8. Aparaty projekcyjne
9. Części do mikroobiektywów
10. Lustra sferyczne
11. Gaźniki
12. Reduktory
13. Szybkościomierze i liczniki
14. Maszyny włókiennicze
15. Maszyny tytoniowe
16. Maszyny zapalczane
17. Wagi zbożowe „Holender“
18. Części gazowego oświetlenia wagonów
19. Aparaty sygnalizacyjne dla lotnictwa
20. Lampy startowe i precyzyjne
21. Soczewki sygnalizacyjne i refl. „Fresnela“
22. Odbłyski do lamp
23. Klosze ochronne do świateł lotniskowych
24. Matryce linotypowe
25. Szpice do maszyn włókienniczych
26. Aparaty sygnalizacyjne dla żeglugi
27. Silniki elektryczne
28. Przyciski sterujące
29. Styczniki
30. Wyłączniki i przełączniki
31. Szafy obrabiarkowe sterownicze
32. Luzowniki
33. Nastawniki
34. Automaty tramwajowe
35. Grzejniki na prąd ciągły i rozruchowy
36. Odbieracze prądu
37. Rury stalowo-pancerne
38. Regulatory wagonowe
39. Wagonowy osprzęt oświetleniowy
40. Oporniki
41. Prądnice
42. Oprawy oświetleniowe
43. Elektrotechnika samochodowa
44. Linki aluminiowe, stalowe i aldrej
45. Kable

46. Transformatory i prostowniki
47. Voltomierze i amperomierze samochodowe
48. Osprzęt do sieci na izolatorach wiszących
49. Łącznice telefoniczne
50. Wypraski bakelitowe
51. Wzmacniaki i przekaźniki
52. Panewki bakelitowe
53. Przewody gołe miedziane i aluminiowe
54. Urządzenia sygnalizacyjne kolejowe
55. Aparaty do el. urządzeń bezpieczeństwa ruchu pociągów
56. Odbiorniki radiowe specjalne i urządzenia radiowe
57. Wzmacniacze i głośniki
58. Elektrowciągi i chwytniki elektromagnetyczne
59. Aparatura rozdzielcza i zabezpieczająca wys. napięcia
60. Aparatura teatralna
61. Izolatory okute wysokiego napięcia
62. Prostowniki większej mocy
63. Piece i suszarnie el. przemysłowe
64. Urządzenia do spawania elektrycznego
65. Wyroby szamotowe, krzemionkowe i magnezytowe
66. Masy szamotowe
67. Gliny surowe ogniotrwałe
68. Magnezyt prażony
69. Kaolin surowy
70. Miedź elektrolityczna
71. Aluminium
72. Folia aluminiowa
73. Blacha ołowiana
74. Kubki cynkowe
75. Kwas siarkowy
76. Siarka elementarna
77. Biał cynkowa
78. Minia ołowiana
79. Głejta ołowiana
80. Siarczany glinu 17/18%
81. Ałun chrom.-amonowy
82. Narzędzia
83. Odlewy
84. Wiertarki ręczne
85. Pompy odśrodkowe i części zamienne
86. Motopompy i części zamienne
87. Hamulce „Matrosowa“
88. Praski smarne
89. Sprężarki paropowietrzne
90. Części hamulców kolejowych
91. Tablice przestawcze
92. Drezyny rowerowe
93. Agregaty
94. Samochody „Star 20“ i części samochodowe
95. Motocykle i części motocyklowe
96. Traktory przemysłowe i części zamienne
97. Rowery i części rowerowe
98. Rozjazdy wąskotorowe
99. Traktory rolnicze i części zamienne
100. Silniki rolnicze i części zamienne
101. Wózki do silnika rolniczego S 60
102. Przekaźniki mocy do snopowiązałek
103. Wózki kopalniane i części zamienne
104. Odkówki dla górnictwa
105. Wagoniki wąskotorowe
106. Maszyny do szycia
107. Grzejniki centralnego ogrzewania dla przemysłu
108. Parowozy normalne i wąskotorowe
109. Wagony towarowe normalno i wąskotorowe
110. Wagony cysterny
111. Części zapasowe do parowozów i wagonów
112. Wagony tramwajowe normalnotorowe
113. Elektrowozy dołowe
114. Piasty rowerowe
115. Kolejowy sprzęt sygnalizacyjny
116. Wagi wozowe
117. Maszyny okrętowe główne i sterowe
118. Windy okrętowe
119. Turbiny parowe i wodne
120. Pompy
121. Odlewy żeliwne przemysłowe
122. Łózka żelazne
123. Podnośniki parowozowe Beckera
124. Liny stalowe
125. Bębny i beczki żelazne
126. Butle stalowe
127. Okucia meblowe
128. Emaliowane wyroby przemysłowe
129. Pojemniki do śmieci
130. Lutnie kopalniane
131. Ustępy kopalniane
132. Konwie do mleka, kadzie, chłodniki
133. Koryta do mycia konwi
134. Transportery do mleka
135. Kubki do żywicy
136. Szpule do taśm
137. Czerpaki elewatorowe
138. Puszki cukierkowe
139. Puszki konserwowe
140. Tuby ołowiane i ołowiano-cynowe
141. Tuby aluminiowe
142. Kapsle staniolowe
143. Korpusy i oprawy do lamp jarzeniowych, do reflektorów samochodowych

Załącznik nr 3 do pisma okólnego
z dnia 8.1.1951 r. znak BI-1-030-1-51

PRODUKCJA RESORTU PRZEMYSŁU LEKKIEGO

1. Tkaniny baweniane
2. Odpadki bawełniane
3. Kordy samochodowe
4. Przędza bawełniana
5. Drelich
6. Tkaniny wełniane
7. Watolina
8. Wata krawiecka
9. Koce i derki

10. Przędza wełniana
11. Tkaniny lniane
12. Tkaniny jutowe
13. Przędza włókien łykowych
14. Odpadki włókien łykowych
15. Szywnik krawiecki
16. Tkaniny jedwabne
17. Odpadki przemysłu jedw.-galanteryjnego
18. Dzianina kaloszowa
19. Odpadki dziewiarskie
20. Nici
21. Mundury
22. Odzież robocza i ochronna
23. Odpadki przemysłu odzieżowego
24. Włókna sztuczne
25. Przędza włókien sztucznych
26. Tomofan
27. Włosianka
28. Tkaniny techniczne
29. Poduszki maźnicze
30. Filce techniczne
31. Len
32. Konopie
33. Pakuły
34. Siemie lniane
35. Wełna owcza
36. Włosie końskie
37. Obuwie skórzane, skóry naprawkowe, ekwipunek woj-skowy
38. Odzierki skórzane
39. Bibułka papierosowa i papier ustnikowy
40. Pudełka papierosowe
41. Papier siarczynowy
42. Pudełka tekturowe
43. Papier przedziałniczy
44. Tektura falista
45. Papier gazetowy rotacyjny
46. Papier szpulkowy
47. Worki
48. Spirytus
49. Ługi posulfitowe
50. Opakowania i etykiety z CZP Graf.
51. Farby drukarskie z CZP Graf.
52. Ogumienie i akcesoria trakcji samochodowej
53. Gumowe tkaniny zgrzeblne
54. Taśma izolacyjna i płyty igielitowe
55. Odzież i sprzęt ochronny gumowy
56. Artykuły gumowe i tworzyw sztucznych
57. Transportery gumowe
58. Artykuły akumulatorowe gumowe i tworzyw sztucznych
59. Odpadki gumowe i tworzyw sztucznych
60. Dolomit prażony
61. Kamień wapienny
62. Gips modelarski
63. Wapno dla celów przemysłowych poza budownictwem
64. Butelki monopolowe

65. Butelki piwne
66. .. winne
67. Baloniki do żarówek
68. Beczki i komplety beczkowe z CZP Drzewn.
69. Skrzynie i komplety skrzynkowe
70. Wyroby drzewne
71. Szmaty wełniane
72. Szmaty bawełniane
73. Szmaty lniane
74. Makulatura
75. Tłuczka szklana
76. Kości
77. Tektura surowa
78. Spirytus posiarczynowy
79. Tkaniny opakunkowe
80. Plusze techniczne
81. Gaza młyńska
82. Sól glauberska
83. Sznury bawełniane, sizalowe
84. Snopowiązałka
85. Węże strażackie, pasy fartuchowe ochronne
86. Konfekcja azbestowa
87. Linki strażackie i sprzęt strażacki różny
88. Pasy pędne parciane, skórzane, gumowe

Załącznik nr 4 do pisma okólnego
z dnia 8.1.1951 r. znak BI-1-030-1-51

PRODUKCJA RESORTU PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPO- ŻYWCZEGO

1. Siód diastatyczny
2. Wino dla celów przemysłowych
3. Olej rzepakowy rafinowany luzem
4. Olej lniany
5. Margaryna dla celów przemysłowych
6. Gliceryna techniczna
7. „ farmaceutyczna
8. „ dynamitowa
9. Oleina
10. Stearyna
11. Klej kostny
12. Klej skórny
13. Mydło tekstylne
14. Mydło żywiczne (klej żywiczny)
15. Krochmal pszenny
16. Rektyfikat i spirytus surowy dla celów przemysłowych
17. Spirytus odwodniony
18. Ocet spirytusowy luzem
19. Susz cykori
20. Susz buraczany
21. Cukier dla celów przemysłowych
22. Melasa
23. Mączka ziemniaczana
24. Syrop
25. Karmel
26. Dekstryna
27. Drożdże piekarniane

28. Odpadki browarniane
29. Mieszanki ziołowe
30. Makuchy i śruty
31. Drożdże pastewne

Załącznik nr 5 do pisma okólnego
z dnia 8.1.1951 r. znak BI-1-030-1-51

PRODUKCJA RESORTU LEŚNICTWA

1. Długość i kłody tartaczne
2. „ „ łuszczarskie
3. Kora garbarska
4. Karpina przemysłowa
5. Terpentyna
6. Kalafonia
7. Tarcica iglasta
8. Tarcica liściasta
9. Tarcica warsztatowa i wagonowa
10. Podkłady normalnotorowe
11. Sklejka
12. Surowiec tartaczny iglasty
13. „ liściasty
14. „ łuszczarski i okleinowy
15. „ zapalczany
16. Papierówka
17. Kopalniaki
18. Słupy
19. Skrzynie i komplety skrzynkowe
20. Beczki i komplety beczkowe
21. Wełna drzewna
22. Faszyzna i kołki faszynowe
23. Chemikalia (uboczna produkcja ZCP Leśnego)
24. Skórki zwierząt futerkowych

Załącznik nr 6 do pisma okólnego
z dnia 8.1.1951 r. znak BI-1-030-1-51

PRODUKCJA RESORTU PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

1. Karbid
2. Soda amoniakalna
3. Soda kaustyczna
4. Kwas siarkowy
5. Kwas solny techniczny i spożywczy
6. Chlor ciekły
7. Szkło wodne sodowe
8. Szkło wodne potasowe
9. Wapno chlorowane
10. Woda utleniona
11. Sól glauberska kalcynowana
12. Fosforan trójsodowy
13. Siarczek sodu
14. Siarczan miedzi
15. Siarczan glinu 14/15

16. Tiosiarczan sodu bezwodny
17. Podchloryn sodu
18. Soda ciężka
19. Fluorek sodu
20. Aceton
21. Formalina
22. Hydrosulfit F A
23. Hydrosulfit skoncentrowany
24. Kwas mlekowy techniczny
25. Kwas octowy techniczny
26. Kwas mrówkowy techniczny
27. Garbon O skoncentrowany
28. Rotaniny
29. Rozpuszczalnik acetonowy
30. Barwniki (nomenklatura zostanie podana przez Min. Przem. Chemicznego)
31. Metanol
32. Mrówczan niklu
33. Elektrody
34. Sadza aktywna
35. Litopon 30%
36. Litopon 60%
37. Błękit paryski
38. Żółcień chromowa
39. Ultramaryna
40. Farba miniowa
41. Politura
42. Azotan srebra
43. Olejki spożywcze
44. Kwas cytrynowy
45. Kwas winowy

Załącznik nr 7 do pisma okólnego
z dnia 8.1.1951 r. znak BI-1-030-1-51

PRODUKCJA RESORTU HANDLU WEWNĘTRZNEGO

1. Mąka pszenna 72%
2. „ „ 50%
3. „ żytnia 60%
4. Kasza jęczmienna
5. „ manna
6. Otręby żytnie
7. „ pszenne
8. Śruta żytnia
9. Proszek mleczny
10. Masło
11. Cukier mleczny
12. Kazeina włókiennicza
13. „ podpuszczkowa
14. „ kwasowa
15. Tran techniczny
16. Skóry surowe

17. Krew surowa i techniczna, susz krwi	23. Gruczoły wewnętrznego wydzielania
18. Tłuszcze techniczne surowe	24. Tłuszcze topione
19. Jelita naturalne i sztuczne	25. Żelatyna
20. Rogowizna	26. Klej
21. Szczecina surowa i preparowana	27. Wyczeski
22. Włosie	28. Sierść
	29. Włosie bydlęce preparowane

OD ADMINISTRACJI

Przypominamy wszystkim naszym abonentom o konieczności odnowienia prenumeraty na rok 1951. Prosimy, aby wszystkie instytucje państwowe przesłały zamówienia na prenumeratę naszych czasopism do PPK „Ruch” Oddział Warszawski, ul. Srebrna Nr 12 w terminie najpóźniej do dnia 1.II.br. Prenumeratorzy indywidualni winni odnowić prenumeratę w formie przedpłaty na odnośne konto PKO również do dnia 1.II.br. Wyjaśniamy, że niedotrzymanie terminu w przesłaniu zamówień, względnie przedpłat prenumeraty — spowoduje wstrzymanie wysyłki pism od dnia 1.II.br.

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Adres Administracji: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46.

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

PRENUMERATĘ PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch”, Warszawa, ul. Srebrna 12.
Konto PKO I-15809.

Cena numeru 1 zł 80 gr.